

მედიაციის ინსტიტუტი -

სიახლე ქართულ მართლმსაჯულებაში

მოქალაქეების სასარგებლოდ დასრულებული სასამართლო დავა

გუშინ უზენაესმა სასამართლომ გადაწყვეტილება გამოიტანა და მოქალაქის სარჩელი დააკმაყოფილა. ასევე, მოქალაქის სასარგებლოდ გამოიტანა გადაწყვეტილება ზესტაფონის რაიონულმა სასამართლომაც.

უზენაესი სასამართლოს სპიკერ მოსამართლის ნინო ქადაგიძის განცხადებით, უზენაესმა სასამართლომ დავა ფიზიკური პირის სასარგებლოდ გადაწყვიტა და ნიკოლოზ მჭედლიძეს მინაზე საკუთრების უფლება დაუკანონა.

როგორც სპეციალურად გამართულ პრესკონფერენციაზე ითქვა, სასამართლოში მხარეებს შორის დავის საგანს წარმოადგენდა 5 ჰექტარ მიწის ნაკვეთზე იპოთეკის ჩანაწერი.

სპიკერ მოსამართლის ინფორმაციით, 2007 წელს ნიკოლოზ მჭედლიძემ ხაშურის რაიონში მიწის ნაკვეთები შეიძინა იჯარა-გამოსყიდვის პირობით, რომლის თანახმადაც, შენაძენს იპოთეკა მოეხსნებოდა, თუკი მჭედლიძე შეძენიდან 3 წლის ვადაში გადაიხდიდა ღირებულების 70 პროცენტს. მჭედლიძემ ხელშეკრულებით ვათვალისწინებულ თანხა გადაიხადა 2010 წლის 18 მაისს და მიწის ნაკვეთზე იპოთეკის მოხსნა მოითხოვა, თუმცა სახელმწიფო ქონების აღრიცხვისა და პრივატიზაციის სამსახურმა ჩათვალა, რომ მჭედლიძეს აღნიშნული თანხა უნდა გადაეხადა 2010 წლის 17 მაისს და მან თანხის გადახდის ვადა და შესაბამისად, ხელშეკრულება დაარღვია.

ნიკოლოზ მჭედლიძემ ადმინისტრაციული ორგანოს უარი სასამართლოში გაასაჩივრა და მიუთითა, რომ ხელშეკრულების შესრულების ვადა 2010 წლის 23 მაისიდან, ანუ ხელშეკრულების საჯარო რეესტრში რეგისტრაციის მომენტიდან უნდა ათვლილიყო.

სამივე ინსტანციის სასამართლომ დავა ნიკოლოზ მჭედლიძის სასარგებლოდ გადაწყვიტა. უზენაესი სასამართლოს განმარტებით, ხელშეკრულების რეესტრაციის მომენტისთვის უკვე მოქმედებდა ახალი კანონი, რომლის თანახმადაც, მიწის საკუთრებაზე უფლების რეგისტრაციის თარიღად მიიჩნევა არა განცხადების, არამედ თვით ამ უფლების რეგისტრაციის თარიღი.

ასევე მოქალაქის სასარგებლოდ გამოიტანა გადაწყვეტილება ზესტაფონის რაიონულმა სასამართლომაც, რომელმაც საქმის არსებითი განხილვის შედეგად გამამართლებელი განაჩენი დაადგინა.

ბრალდებულ მერაბ კობახიძეს გამოძიება ნაკლებად მძიმე კატეგორიის დანაშაულის - თვითნებობის ჩადენაში ედავებოდა. საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსი ამგვარი დანაშაულისათვის ერთ წლამდე პატიმრობას ითვალისწინებს.

სასამართლოში საქმის არსებითად განხილვის ეტაპზე ბრალდებულმა მერაბ კობახიძემ წარდგინდა ბრალდებაში თავი დამნაშავედ არ ცნო და სასამართლოსგან გამართლება ითხოვა.

ზესტაფონის რაიონულმა სასამართლომ ბრალდების მხარის მიერ წარდგინილი მტკიცებულებები მერაბ კობახიძის დამნაშავედ ცნობისათვის საკმარისად არ მიიჩნია და

ბრალდებულს უდანაშაულოდ ცნო და საბოლოოდ, განსასჯელის მიმართ გამამართლებელი განაჩენი გამოიტანა.

გამოძიების მასალებით, მერაბ კობახიძე 2010 წლის 23 დეკემბერს თვითნებურად დაეუფლა ზვიად ხაჩიძის კუთვნილ 300 ლარად ღირებულ პარკეტის საჭრელ დაზვას, რომელიც გადაიტანა და შეინახა ზესტაფონის რაიონის სოფელ არგვეთაში, თავის ნათესავ ზურაბ კობახიძის საცხოვრებელ სახლში.

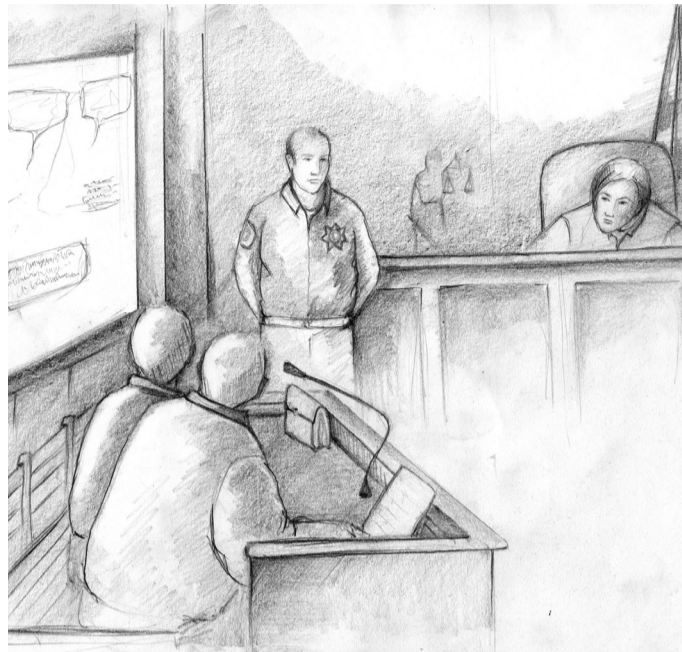
მაღლე ქართულ სასამართლო სისტემაში ახალი ინსტიტუტი - სასამართლო მედიაცია ამოქმედდება და ისეთი კატეგორიის საქმეები, როგორცაა: საოჯახო, სამეზობლო, მემკვიდრეობასთან დაკავშირებული დავების გარკვეული ნაწილი, სადაც მხარეებს შორის მორიგების ალბათობა არსებობს, გადაეცემა მედიატორს.

მედიატორი ნეიტრალური პიროვნება უნდა იყოს, რომელიც საქმეში მონაწილე ორივე მხარეს ზუსტად აუხსნის საქმის ვითარებას და შეეცდება, მხარეები მოარიგოს.

მედიატორის დახმარებით, მხარეები თავად მიიღებენ გადაწყვეტილებას საქმესთან დაკავშირებით. მედიაციის ინსტიტუტის მთავარი პრიორიტეტია მხარეების ჩართულობა თავიანთი საქმის მოგვარების პროცესში.

მედიაციის ინსტიტუტი ფართოდ გავრცელდა ამერიკის შეერთებულ შტატებში გასული საუკუნის 60-იან წლებში. იგი თავდაპირველად საოჯახო და შრომით დავებზე გამოიყენებოდა. შემდგომში კი ბიზნესმაც უკვე აქტიურად დაიწყო მისი გამოყენება.

არსებული სტატისტიკით, ამერიკის შეერთებულ შტატებში დავების გადაწყვეტის ალტერნატიული საშუალებებით, საქმეების მხოლოდ 5 პროცენტი აღ-

წევს სასამართლომდე. ამერიკაში არსებობს დავების გადაწყვეტის ეროვნული ინსტიტუტი, რომელიც მუშაობს მედიაციის ახალი ფორმების შემუშავებაზე, ასევე არსებობს კერძო და სახელმწიფო მედიაციის ბიუროები.

გერმანული მართლმსაჯულება სამოქალაქო დავების მხოლოდ 10 პროცენტს განიხილავს. საერთოდ, ევროპის ქვეყნებში მედიაციით წყდება საქმეების 40-80 პროცენტი, მთელ მსოფლიოში კი, დავების 75-80 პროცენტი მედიაციით სრულდება. საზღვარგარეთის უმეტეს ქვეყანაში მედიაცია სამართლებრივი სისტემის შემადგენელი ნაწილია.

მედიაციის ინსტიტუტი ძალზე გავრცელებულია ავ-

სტრალიაში, კანადაში, და დიდ ბრიტანეთში. ავსტრალიაში 1975 წელს შეიქმნა არბიტრების და მედიაციის ასოციაცია.

2004 წლიდან სასამართლო მედიაცია განსაკუთრებით პოპულარული გახდა გერმანიაში.

არსებობს მედიაციის ორი სახე: სასამართლო და არასამართლო მედიაცია.

სასამართლო მედიაცია გულისხმობს მედიაციის პროცესის წარმართვას თავად სასამართლოში. სასამართლო მედიაციის ინსტიტუტი არსებობს ინგლისში, საფრანგეთში, გერმანიაში, ამერიკის შეერთებულ შტატებში და ბევრ სხვა ქვეყანაში.

საფრანგეთში მედიატო-

რი მოქმედებს თვით სასამართლო სისტემის შიგნით, მედიაციის პროცესის წარმართვა შესაძლებელია დევალოს ფიზიკურ პირს, ასევე ასოციაციას. მოსამართლის როლი მედიაციის პროცესში შეზღუდულია და შემოიფარგლება მხოლოდ იმით, რომ განსაზღვროს, განეკუთვნება თუ არა საქმე მედიაციით გადასაწყვეტ დავას.

გერმანიაში სასამართლო მედიაციისას მედიატორები არიან მხოლოდ მოსამართლეები, რომლებსაც გავლილი აქვთ სპეციალური კურსი და ისინი არ იღებენ მონაწილეობას საქმის არსებით განხილვაში.

ავსტრალიაში კერძო მედიატორები ძირითადად გადამდგარი მოსამართლეები არიან, სასამართლო მედიატორები კი მოქმედი მოსამართლეები.

როგორი იქნება მედიაციის ინსტიტუტის ქართული მოდელი ამ საკითხზე ქართველი მოსამართლეები, ადვოკატები და უნივერსიტეტის პროფესორა უკვე მუშაობს.

ივანე ჯავახიშვილის სახელობის სახელმწიფო უნივერსიტეტში ამ თემასთან დაკავშირებით შეხვედრა გამართა და შეიქმნა სამუშაო ჯგუფი, რომელიც მედიაციის შემოღების ინიციატივას კანონპროექტის სახეს მისცემს.

სააპელაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდა

თბილისის სააპელაციო სასამართლოს განაჩენით მეუღლის განზრახ მკვლელობისთვის ბრალდებული სრულად აკებს პასუხს. სააპელაციო პალატამ ელენე ჯავახიას სისხლის სამართლის საქმის განხილვა დაასრულა.

საქმის მასალების თანახმად 15 წლის ე. ჯავახია არარეგისტრირებულ ქორწინებაში იმყოფებოდა კ. ვ.-სთან, რომელიც მან "სკაიპის" მეშვეობით გაიცნო. ერთთვიანი თანაცხოვრების პერიოდში, მათ შორის კონფლიქტი რამდენჯერმე წარმოიშვა.

2010 წლის 29 სექტემბერს, მორიგი კამათის დროს, ჯავახიას განმარტებით იგი მეუღლეზე განაწყენდა და საკუთარი მშობლების სახლში დაბრუნება გადაწყვიტა. მეუღლემ მას სახლიდან წასვლის უფლება არ მისცა, რის გამოც, მათ შორის დაწყებული კამათი სიტყვიერ და ფიზიკურ შეურაცხყოფაში გადაიზარდა.

ჩხუბის დროს ე. ჯავახიამ შურისძიების მოტივით, განზრახ მოკვლის მიზნით, მეუღლეს სამზარეულოს დანით

გულ-მკერდის მარცხენა არეში სასიკვდილო ჭრილობა მიაცენა. მიყენებული ჭრილობისგან კ. ვ. ადგილზე გარდაიცვალა.

პირველი ინსტანციის სასამართლოში ე. ჯავახიამ წარდგინდა ბრალდებაში თავი არ ცნო დამნაშავედ და ღია სასამართლო სხდომაზე განაცხადა, რომ მეუღლე მასზე მუდმივად ეჭვიანობდა და მეგობრებთან მობილური ტელეფონით კონტაქტს უკრძალავდა.

მისივე ჩვენებით, ქმრის

აკძალვის მიუხედავად, იგი მაინც ახერხებდა თავის ძველ მეგობართან სატელეფონო კონტაქტს. მეგობარი კი მეუღლესთან გაყრას და მასთან თანაცხოვრებას უპირდებოდა.

საქალაქო და სააპელაციო ინსტანციებში ბრალდებული გამართლებას იმ მოტივით ითხოვდა, რომ მან მეუღლის მკვლელობა საკუთარი სიცოცხლის გადასარჩენად, აუცილებელი მოგერიების მიზნით ჩაიდინა.

სასამართლომ არ გაიზია-

რა განსასჯელის ჩვენება, ვინაიდან, გამოკვლეული მტკიცებულებებით, კერძოდ: მონემთა ჩვენებებით, შემთხვევის ადგილის დათვალიერების ოქმით, სასამართლო-სამედიცინო და ტრასოლოგიური ექსპერტიზის დასკვნებით და საქმეში არსებული სხვა მასალათა ერთობლიობით უტყუარად დადასტურდა ე. ჯავახიას ბრალეული ქმედება.

თბილისის სააპელაციო სასამართლომ უცვლელი დატოვა პირველი ინსტანციის სასამართლოს განაჩენი, სადაც სრულად იყო გაითვალისწინებული მსჯავრდებულის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებელი და დამამძიმებელი გარემოებები, დანაშაულის სიმძიმე და ხასიათი, რის საფუძველზეც, ე. ჯავახიას 15-წლიანი თავისუფლების აღკვეთა განესაზღვრა.

კანონის მოთხოვნის თანახმად, არასრულწლოვანს სასაჯელი 1/3 შეუმცირდა და საბოლოოდ, მას 10 წლით თავისუფლების აღკვეთა შეეფარდა.

“სამოქალაქო სასამართლოს” პირველი პერიდიტი

“დღევანდელი პროცესი ისტორიაში შევა,” - თბილისის საქალაქო სასამართლოში, რომელიც 9 ნოემბერს ჟურნალისტების განსაკუთრებული ინტერესის ობიექტი გახდა და ხალხმრავლობითაც გამოირჩეოდა, ეს ფრაზა ძალზე ხშირად გაისმოდა. თბილისის საქალაქო სასამართლოში ორი კვირის წინ თანამედროვე ქართული მართლმსაჯულების ისტორიაში პირველად, ნაფიც მსაჯულთა სასამართლომ საქმის მოსმენა დაიწყო, რომელიც რვა დღეში ჩატარებულ 5 პროცესზე დასრულდა. ნაფიც მსაჯულთა სასამართლომ ათი ხმით ორის წინააღმდეგ ბრალდებულ რევან დემეტრაშვილს გამამტყუნებელი ვერდიქტი გამოუტანა.

12 ძირითადი და სამი სათადარიგო ნაფიცი მსაჯული 9 ნოემბერს საზოგადოების წინაშე პირველად წარსდგა. მათი ვინაობა, მათივე უსაფრთხოების მიზნით გასაიდუმლოებული იყო - სხდომაზე დამსწრე პირებს და პროცესის მონაწილე მხარეებს მსაჯულთა ვინაობის გამხელა აკრძალა.

პროცესს თბილისის საქალაქო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა კოლეგიის მოსამართლე ნინო სანდოძე უძღვებოდა.

ნაფიც მსაჯულთა სასამართლომ ყაჩაღობასა და დამამძიმებელ გარემოებაში ჩადენილ განზრახ მკვლელობის თანამონაწილეობაში ბრალდებულ რევან დემეტრაშვილის საქმე მოისმინა.

“თავიდან “დავაზრატებას” ვაპირებდით, მერე სიტუაცია შეიცვალა და ჩვენი გეგმის მიხედვით, ოჯახის წევრები ერთ ოთახში უნდა შეგვეყვანა და იქ დავგვხობო... ყველაზე თავის როლი გვექმნა: მე პირველი სართულის კონტროლი მევალებოდა, რეზო დემეტრაშვილი ქვევით მანქანაში უნდა ყოფილიყო და რაიმე გაუგებრობის შემთხვევაში, პოლიციელის საბუთით ემოქმედა, კობა გვრიტიშვილს სროლა ევალებოდა... სახლში რომ შევევარდით, მე პირველ სართულზე დავრჩი, ბიჭი იყო ავად და იმას ვყარაულობდი. ბიჭებმა ოჯახის სხვა წევრები ზევით აიყვანეს... ისმორდა ფულის, ძვირფასეულობის მოთხოვნები, ხმაური... 2 წუთში გაისმა ავტომატიდან 3-4 გასროლის ხმა... ბიჭებმა ეგრევე ჩამოიბრინეს და გვრიტიშვილმა თქვა, წავედით, დავხოცეთო... მანქანაში ჩაქსახდით და წამოვედით...” - ჩვენების ეს ფრაგმენტი, 1994 წელს თბილისში მომხდარი გახმაურებული დანაშაულის თანამონაწილეობისთვის გასამართლებულ გიორგი ოთარაშვილს ეკუთვნის.

გიორგი ოთარაშვილი, რომელიც პროცესზე მთავარი მოწმის სტატუსით წარსდგა, დიდი რაოდენობით ნარკოტიკების შენახვა-შეძენისთვის დააკავეს და როგორც თავად განაცხადა, მას 18 წლითა და 9 თვით პატიმრობა ელოდა, ამიტომაც, სასჯელის შემსუბუქების მიზნით გამოძიებასთან თანამშრომლობა გადაწყვიტა - 17 წლის წინ მომხდარი დანაშაულების დეტალები გაიხსენა და მათ შესახებ აღიარებითი ჩვენებაც მისცა. გიორგი ოთარაშვილთან, რომელიც ნარკოტიკების შექმნა-შენახვაში, განზრახ მკვლელობასა და ყაჩაღობაში იყო ბრალდებული საბოლოოდ, საპროცესო შეთანხმება გაფორმდა და 6 წლით პატიმრობა მიუსაჯეს.

“ნარკოტიკს ვიკეთებდით, მაგრამ ფული აღარ გვექონდა და რევანშიშვილმა მითხრა, რომ მის მეზობლად ცხოვრობდა “ცხვავიკი” მინასიანი - 100-150 ათას დოლარს გაქაჩავს, მოსკოვში ბინა უნდა იყიდოს... ეს ამბავი დემეტრაშვილს ვუთხარი, რამდენიმე დღეში საერთო მეგობრებს შევხვდით, მოუყუევით რევანშიშვილის მონათხრობი და გატაცების გეგმა დავგეგმეთ,” - განუცხადა ნაფიც მსაჯულს ბრალდების მხარის მეორე მოწმემ ლევან კიკაბიძემ, რომელიც სამართალდამცველებმა 2006 წელს დააკავეს ნარკოტიკების შექმნა-შენახვისთვის და მას 15 წლით პატიმრობა აქვს მისჯილი.

ადვოკატის შეკითხვაზე, რატომ მისცა ამდენი წლის შემდეგ აღიარებითი ჩვენება და დაპირდნენ თუ არა რაიმე შეღავათს, კიკაბიძემ ასეთი პასუხი გასცა: **“ექვსი წელია სასჯელს ვიხდი, კიდევ 9 წელი წინ მაქვს, აღიარების გადაწყვეტილება თავად მივი-**

ლე და თანაც, დამპირდნენ შეღავათებს გაგინევით.”

პროცესზე დაკითხული მესამე მოწმე მინასიანების მეზობელი, ვაზგენ მინასიანის და მისი ცოლის კლასელი ალექსანდრე რევანშიშვილი იყო. ისიც ნარკოტიკების შექმნა-შენახვისთვისაა გასამართლებული და 9-წლიანი პატიმრობა აქვს მისჯილი.

მონაწილეთა მიერ მიცემული ჩვენებებიდან, გაირკვა, რომ რევანშიშვილის და კიკაბიძის მიერ მინორდებული ინფორმაციის საფუძველზე ვახტანგ გვრიტიშვილმა, მისმა ძმამ კობა გვრიტიშვილმა, გიორგი ოთარაშვილმა, გელა ქავთარაძემ, რევან დემეტრაშვილმა და მალხაზ მოდებაძემ, რომელიც გარდაცვლილია, 1994 წლის 19 თებერვალს გაიტაცეს ნეშან მინასიანის 19 წლის ვაჟი ვაზგენ მინასიანი. მიცემული ჩვენებების მიხედვით, გამტაცებლების გეგმის მიხედვით, ქუჩაში მიმავალი ვაზგენ მინასიანი გააჩერა რევან დემეტრაშვილმა, რომელიც იმ დროს პოლიციაში მუშაობდა, პოლიციელის საბუთი აჩვენა და მანქანაში ჩაისვა ვითომდა, ნარკოლოგიურ ექსპერტიზაზე წაყვანის მიზნით. გამტაცებლებმა ვაზგენ მინასიანი სოფელ დილოში მდებარე სახლში მიიყვანეს, სადაც ერთი კვირა ჰყავდათ დატყვევებული, ხოლო ოჯახისგან გამოსასყიდს - 150 ათას დოლარს ითხოვდნენ.

“თანხის ნაწილის 10 ათასი დოლარის გადახდის შემდეგ ვაზგენა გავათავისუფლეთ. ორი კვირის მერე ბიჭებმა გაიგეს, რომ ვაზგენას მამას უთქვამს, ვიცი, ეგენი ვინ არიანო... თურმე, იმუქრებოდა, მაგათ არ შევარჩენო... საფრთხე გვექმნებოდა და გადავწყვიტეთ მოკვლა... კვალის დასაფარად ყაჩაღობის იმიტაციაც დავგეგმეთ და სახლიდან ნივთები წამოვიღეთ, რათა ჩვენზე ეჭვი არ მიეტანათ,” - განაცხადა გიორგი ოთარაშვილმა.

“როგორც დემეტრაშვილმა მომიყვა, გვრიტიშვილს უთქვამს, სანამ დრო გვაქვს ამოვხოცოთ მინასიანების ოჯახი... როგორც დემეტრაშვილმა მითხრა, ის გარეთ იყო - ქუჩაში, სხვები სახლში შევიდნენ და მან მალე ავტომატის სროლის ხმა გაიგო... კობა გვრიტიშვილმა დახვრიტა ოჯახის წევრებიო,” - ასე მითხრა დემეტრაშვილმა, - განაცხადა ლევან კიკაბიძემ.

ნაფიც მსაჯულს ჩვენება მისცეს ვაზგენ მინასიანის დებმა გულისა და გაიანე მინასიანებმა და ვაზგენ მინასიანის ცოლმა - ქრისტინე ავეტისიანმა.

“1994 წლის 19 თებერვალს დახლოებით 22 საათზე, ოჯახის წევრები პირველ სართულზე ვიყავით, როცა ზედა სართულიდან ხმაური გავიგონეთ - ჩემი დედამთილის ყვირილი და ფეხის ხმა. დავინახე ჩემი მული როგორ შეაგდო ოთახში ავტომატიანმა მალაღმა მამაკაცმა. მან ყველა ზევით აიყვანა... მე ჩემი 18 დღის შვილი ავიყვანე და გავიქეცი, ვიფიქრე, პოლიცია შევატყობინებ-მეთქი, მაგრამ მალაღმა, შევაპალტოიანმა, ნიღბიანმა მამაკაცმა ლულა მომიშვირა და მეც ზევით ავიყვანა. ოთახში, სავარძელში ისხდნენ ჩემი მამათილი - მეშან მინასიანი, დედამთილი -

ფლორა მინასიანი. უფროსი მული, რომელსაც შვილი ეჭირა ხელში მუხლებზე იდგა, იქ იყო მეორე მულიც თავის ქმარ-შვილით. მანამდე რა ხდებოდა არ ვიცი... როცა მიმიყვანეს, ჩემმა მამამთილმა უთხრა, წაიღეთ რაც გინდათ, ოღონდაც არ დავგვხოცოთო... მალევე ერთმა მალაღმა ნიღბიანმა საათს დახედა და თქვა, “დროა”... და გაისმა სროლის ხმა... 18 დღის შვილი ლარი ჩავიხუტე და როცა ავიხედე, საშინელი სურათი ვნახე... ყველაფერი სისხლი იყო მოსერილი... ჩემმა ქმარმა - ვაზგენმა ოპერაციის მერე ორი დღე იცოცხლა, დედამთილი ადგილზევე გარდაიცვალა, მამამთილი გზაში დაიღუპა... გაიანე მძიმედ დაიჭრა და სასწაულებრივად გადაჩნდა.”

მე ამ დღეს 17 წელია ველი. მინდოდა თავლებში ჩამეხედა იმ ადამიანებისთვის, რომლებმაც ცხოვრება დამინგრიეს, შვილს მამა წაართვეს, მე - საყვარელი ადამიანი,” - განაცხადა ვაზგენ მინასიანის ცოლმა ქრისტინე ავეტისიანმა.

მკვლელობის ღამე გაიხსენეს გაიანე და გულისა ვაზგენიანებმა. გაიანე ვაზგენიანის განცხადებით, ის 17 წლის წინანდელ იარაგს დღემდე ატარებს და მას არაფერი მოუშუშებს.

“ავტომატებით შეიარაღებული ნიღბიანი მამაკაცები შემოვიკვიდნენ, ყველანი მეორე სართულზე აგვიყვანეს... მამამ სთხოვა, რომ წაეთო ყველაფერი, ოღონდაც არ ესროლაო... მაგრამ, პირველად მამაჩემს ესროლეს, მერე ვაზგენს, შემდეგ აღარ შემიხედავს, მაგრამ ვიკრძენი, რომ ტყვია მეც მომხვდა... დედაჩემს ტყვია გულში მოარტყეს და ის ადგილზევე გარდაიცვალა, მამაჩემი და ვაზგენი ერთი მანქანით წაიყვანეს, მამა გზაში დაიღუპა, ვაზგენი კი საავადმყოფოში. არ ვიცი, რას გვერჩოდნენ, რატომ მოგვექცნენ ასე სასტიკად. მე სპეციალურად ჩამოვედი ერევანიდან, რათა მენახა ადამიანები, რომლებმაც ცხოვრება დავინგრიეს. არაფრის მესინია და მჯერა, რომ ნაფიცი მსაჯულები სამართლიან ვერდიქტს გამოიტანენ,” - განაცხადა გაიანე მინასიანმა, რომლის მსგავსი ჩვენებაც მისცა მისმა დამ გულისა მინასიანმა. მონაწილეთა ჩვენებით, თავდამსხმელებს ნიღბები ეკეთათ, ამიტომაც, მათი ამოცნობა არ შეუძლიათ.

ნაფიც მსაჯულთა სასამართლომ მოუსმინა ბრალდებულ რევან დემეტრაშვილსაც. რევან დემეტრაშვილის ჩვენების მიხედვით, მინასიანების ფინანსური მდგომარეობის თაობაზე ინფორმაცია ჯგუფის წევრებს ლევან კიკაბიძემ მიანოდა.

“ლევან კიკაბიძე, რომელიც ჩემი დეიდაშვილის კურსელი იყო, ერთ დღეს მოვიდა ჩემთან, ნაცემი იყო და მითხრა, გელა ქავთარაძესთან და კობა გვრიტიშვილთან ჩხუბი მომივიდა, მცემეს და მანქანა წამართვესო. მას შინდისფერი “09” ჰყავდა. კიკაბიძემ მამის მომიყვა ვაზგენ მინასიანის გატაცების ამბავი. მითხრა, რომ “ნაკოლშიკი” ის იყო, მაგრამ მინასიანებმა იმდენი ვერ გადაიხადეს, რაც გვრიტიშვილებს უთხარი და ამიტომაც ცრუ ინ-

ფორმაციის მინორდების მანქანა წამართვესო. კიკაბიძემ მთხოვა, მანქანის დაბრუნებაში დავხმარებოდი, რაზეც უარი ვუთხარი,” - განუცხადა სასამართლოს რევან დემეტრაშვილმა. ბრალდებულის ჩვენებით, მან კიკაბიძეს საქმეში მისი გაველენიანი მამის ჩარევა ურჩია.

“ორი დღის შემდეგ, ჩემთან სახლში ორი მამაკაცი მოვიდა, ერთი გამეცნო ლევანის მამად და გვრიტიშვილთან გაყოლა მთხოვა. მიუხედავად იმისა, რომ გვრიტიშვილთან ნაჩხუბარი ვიყავი, მაინც გავყევი. ნუკრი გვრიტიშვილმა და ლევან კიკაბიძის მამამ ცალკე ისაუბრეს, რაზე არ ვიცი. ამ შეხვედრის შემდეგ კიკაბიძეს მანქანა დაუბრუნეს,” - განაცხადა რევან დემეტრაშვილმა, რომელმაც ისიც განაცხადა, რომ ლევან კიკაბიძემ მას უთხრა, ვაზგენ მინასიანის გათავისუფლების სანაცვლოდ ოჯახმა 6 მილიონი რუსული რუბლი გადაიხადაო.

მთავარ მოწმეთა ჩვენებებით, ვაზგენ მინასიანი რევან დემეტრაშვილის თეთრი ფერის ვაზ-2106 მარკის მანქანით გაიტაცეს, ხოლო ყაჩაღობისა და მკვლელობის დროს, დემეტრაშვილი მინასიანების სახლის წინ იდგა, რათა გაუთვალისწინებელი შემთხვევის დროს პოლიციელის საბუთით თავიდან აეცილებინა საფრთხე.

“თეთრი ფერის მანქანა არასდროს მყოლია. 1993 წლის ვაზაფხულზე ნუკრი გვრიტიშვილისგან ვიპოვე შინდისფერი ვაზ-2106. დანაშაულიც სწორედ ამ მანქანით მოხდა. ჩემთან ნუკრი მოვიდა და მთხოვა, მანქანა მეთხოვებინა, რადგანაც, ცოლ-შვილი უნდა წაყვანა გორში. რა თქმა უნდა, მანქანა ვათხოვე. მოგვიანებით გავიგე, რომ ჩემი მანქანით გაიტაცეს ვაზგენ მინასიანი. ამის გამო გვრიტიშვილთან სერიოზული კონფლიქტი მომივიდა,” - განუცხადა ნაფიც მსაჯულს ბრალდებულმა, რომლის ჩვენებითაც, მომხდარი ყაჩაღობისა და მკვლელობის შესახებაც მან მოგვიანებით შეიტყო.

“ჩემთან სახლში იყო მალხაზ მოდებაძე, როცა ლევან კიკაბიძე მოვიდა და გვითხრა, გვარდილებმა ვაზგენ მინასიანი მოკლესო. მალხაზმა უთხრა, ბიჭო, ჩვენ არ დავებრალდესო. ამ მკვლელობის თაობაზე მე არაფერი ვიცი და ვერც გვრიტიშვილებს დავადებ ხელს, რადგან არ ვიცი, ჩადინეს თუ არა მათ ეს დანაშაული. სხვებისგან განსხვავებით, მათ ვერაფერს დავაბრალდებ,” - ასეთი ჩვენება მისცა სასამართლოს რევან დემეტრაშვილმა, რომელმაც ისიც განაცხადა, რომ დაკავებისას სამართალდამცველები მისგან აღიარებითი ჩვენებას ითხოვდნენ, რის სანაცვლოდაც, საპროცესო შეთანხმების საფუძველზე, 6 წლით პატიმრობის შეფარდებას პირდებოდნენ.

“მათ შემოთავაზებაზე უარი განაცხადე, რადგან უდანაშაულო ვარ და ისეთ მძიმე დანაშაულებს, რომელიც არ ჩამიდენია, ვერ დავიბრალდებ. ლევან კიკაბიძე, ალექსანდრე რევანშიშვილი და გიორგი ოთარაშვილი, რომლებსაც აღიარების საფუძველზე 19-წლიანი პატიმრობის ნაცვლად, 6 წელი მიუსაჯეს, საკუთარი თავის გადარჩენას ეცადნენ. არც ერთთან არანაირი პირადი მტრობა არ მაქვს... მათი მესმის - საკუთარი ტყავის გადასარჩენად ეს გზა აირჩიეს და დათანხმდნენ გარიგებას,” - განუცხადა ნაფიც მსაჯულთა სასამართლოს რევან დემეტრაშვილმა, რომელიც ნაფიც მსაჯულთა სასამართლომ ყაჩაღობასა და მინასიანების ოჯახის სამი წევრის დამამძიმებელ გარემოებაში ჩადენილ განზრახ მკვლელობის თანამონაწილეობაში დამნაშავედ ცნო.

ჩანართი მომზადებულია პროექტის “სასამართლო ხელისუფლების მხარდაჭერა” ფარგლებში, რომელსაც ახორციელებს გაეროს განვითარების პროგრამა (UNDP). გამოცემაში გამოთქმული მოსაზრებები ეკუთვნით მათ ავტორებს და შესაძლოა არ ემთხვეოდეს გაეროს განვითარების პროგრამის (UNDP) მოსაზრებებს.